

23 NİSAN ÇOCUK BAYRAMI

Sabahın 6 00' sı... ikizlerin yatak odası... kapı hızlı hızlı çalınır.

Gamze Hanım: -Orhan, Ayhan. Hadi kalkın. Acele edin biraz.

Ayhan yataktan başını kaldırır.

Ayhan: -Tamam anneciğim. Hemen kalkıyoruz. *(Bu arada Orhan'a döner)* Orhan hadi kalk. Daha havaalanına gideceğiz. Biliyorsun bugün 23 Nisan Bayramı için misafir arkadaşımız gelecek.

Orhan: -Off, kalkmak istemiyorum. Çok uykum var.

Ayhan: -Tembellik yapma. Birazdan ağabeyimiz kapıya dayanır. Bizi sürükleye sürükleye aşağıya indirir.

Orhan "Ağabey" sözünü duyunca hemen hareketlenir.

Orhan: -Doğru söylüyorsun. Geçen sefer başımızdan aşağı soğuk su dökmüştü.

Süratle kalkar giyinirler. Ayhan yatağını düzenler. Her zamanki gibi Orhan'ın yatağı dağınık kalır. Aşağı inerler. Kahvaltı yaptıktan sonra arabaya binerler.

Arabada Gamze Hanım, Engin, Orhan ve Ayhan vardır. havaalanı yoluna çıkarlar. İstanbul trafiği yine sıkışıktır.

Gamze Hanım: -Oğlum aman dikkatli sür lütfen.

Engin: -Merak etme anne. O kadar acemi değilim. Geçen yıl sizi Bursa Uludağ'a ben götürdüm, biliyorsun bunu.

Gamze Hanım: -Oğlum ehliyeti alalı daha bir yıl olmadı. Onun için korkuyorum.

- Orhan:** -Ağabey, bu sene misafirimiz olacak çocuk nereli?
- Gamze Hanım:** -Çocuklar ağabeyinizi meşgul etmeyin. Yolda araba sürerken şoför meşgul edilmez. Sorularınızı bana sorun. Evet, Orhan soruna gelince.... Bu seneki konuk öğrencimiz Avrupa'dan değil, Orta Asya'dan.
- Ayhan:** -Orta Asya'dan mı?
- Gamze Hanım:** -Evet, Orta Asya'dan. Neden şaşırdın oğlum?
- Orhan:** -Japon mu olacak yani?
- Gamze Hanım:** -Hayır çocuklar. Nereden çıkarıyorsunuz bunu. Orta Asya deyince aklınıza niçin Japonlar geliyor? Anlaşılan sizin tarih bilgisine ihtiyacınız var.
- Ayhan:** -Nasıl yani?
- Gamze Hanım:** -Orta Asya'da biz Anadolu Türkleriyle dil, din, tarih bağı olan kardeş halklar var.
- Orhan:** -Peki onlar niçin Türkiye'de değiller. Ya da biz niçin orada değiliz?
- Gamze Hanım:** -Anlaşıldı. Sizden kurtuluş yok. En iyisi şöyle yapalım. Havaalanından arkadaşınızı karşılayıp alalım. Eve döndükten sonra merak ettiğiniz soruları dedenize sorsanız olmaz mı?
- Orhan-Ayhan:** -Peki anne.
- Engin:** -Anneciğim. Çocuklara konuğumuzun kim ve nereli olduğunu hâlâ söylemedin.
- Gamze Hanım:** -Biraz merak etsinler. Nasıl olsa havaalanında görecekler.

Çocuklar merak içinde havaalanının yolunu tutarlar.

İstanbul Atatürk havaalanı... Gamze Hanım, Engin, Orhan ve Ayhan Bekleme salonundadır.

Misafirini merak içinde bekliyorlar.

Bu arada yolcu girişinde Kırgızistan pankartı taşıyan bir grup görünür.

Gamze Hanım, onların yanına geder. Heyet başkanı olan şahısla görüşür.

Daha sonra yanına Orhan ve Ayhan'ın yaşıtında bir Kırgız çocuğu gelir.

Orhan, Ayhan ve Engin henüz annelerin ne tarafa gittiğini ve kimlerle konuştuğunu farkında değildir. Etraflarına bakınmaktadırlar. Dünyanın dört bir yanından, değişik ırk ve insanlardan gruplar akın akın gelmektedir.

Gamze Hanım, çocuklara bağıırır:

Gamze Hanım: -Engin, Orhan, Ayhan çocuklar buraya gelin!

Çocuklar başlarını anneleri tarafına çevirirler.

Gamze Hanım: -Hadi çocuklar acele edin!

Şaşkın bakışlarla annelerinin yanına koşarlar.

-Bakın bizim Orta Asya'dan gelen misafirimiz. Bunlar benim çocuklarım Ayhan, Orhan, ve Engin.

Misafir çocuk da elini uzatır.

Talgat: -Merhaba benim adım da Talgat. Kırgızistanlıyım. Tanıştığımıza memnun oldum.

Orhan, Ayhan ve ağabeyleri Engin'in ağızları açık kalır.

Orhan: -Aaa! Anne Türkçe biliyor.

Talgat: -Evet az biliyorum. Benim ağabeyim Kırgızistan'da Türk Lisesinde okuyor. Onun adı Sancar.

Gamze Hanım: -Çocuklar artık eve gidelim. Misafirimiz yorgundur. Uzun yoldan geldi.

Hep birlikte Bekleme salonundan çıkıp arabaya doğru giderler. Arabaya binip evlerinin yolunu tutarlar.